

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2018-108
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. B.F. Keulen en mr. M.C.M. van Dijk, leden
en mr. I.M.L. Venker, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 2 december 2016
Ingediend door : Consument
Tegen : Generali schadeverzekering maatschappij N.V., gevestigd te Diemen, verder te noemen
Verzekeraar
Datum uitspraak : 19 februari 2018
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Motorrijtuigenverzekering. Consument heeft bij de aanvraag van de verzekering de vraag naar de ontzegging van zijn rijbevoegdheid ten onrechte ontkennend beantwoord. Van opzet tot misleiding is niet gebleken zodat de door Verzekeraar geplaatste registraties in het Incidentenregister en het EVR moeten worden doorgehaald. Vordering toegewezen

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met de daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- de brief van de gemachtigde van Consument van 7 december 2016;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 10 januari 2018 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument heeft op 7 juli 2016 een motorrijtuigenverzekering bij Verzekeraar aangevraagd voor een auto van het merk [Merk], type [Type]. In het aanvraagformulier is aan Consument gevraagd of één of meer van de bestuurders in de laatste 8 jaar de rijbevoegdheid (voorwaardelijk) is ontzegd. Consument heeft de vraag met 'nee' beantwoord. Ook is gevraagd of één van de bestuurders of de kentekenhouders de laatste 8 jaar verdacht is geweest of is veroordeeld voor diefstal, bedrog, oplichting, valsheid in geschrifte of poging daartoe, vernieling, beschadiging, mishandeling, afpersing, een misdrijf of poging daartoe, een overtreding van de Wet Wapens en Munitie of een economisch delict. Deze vraag is eveneens ontkennend beantwoord.

- 2.2 Bij brief van 14 juli 2016 heeft Verzekeraar de aanvraag afgewezen omdat uit zijn onderzoek is gebleken dat Consument van 16 december 2011 tot 10 december 2012 een ontzegging van rijbevoegdheid heeft gehad en Consument dit niet heeft meegedeeld. Verzekeraar heeft Consument in zijn brief meegedeeld dat hij de persoonsgegevens van Consument heeft opgenomen in zijn Incidentenregister en het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit (hierna: CBV) hierover heeft geïnformeerd. Verder heeft Verzekeraar de gegevens opgenomen in het Extern Verwijzingsregister.
- 2.3 Van belang voor de beoordeling van dit geschil is het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol) waarin, voor zover van belang, het volgende is opgenomen:

“2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

(...)

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1

Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident.

(...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld.

(...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.

(...)

5 Extern Verwijzingsregister

(...)

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.”

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert doorhaling van de registratie van zijn persoonsgegevens.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Ter onderbouwing van zijn vordering heeft Consument de volgende argumenten aangevoerd.

- Consument heeft zijn mededelingsplicht niet opzettelijk geschonden.
- Navraag bij de arrondissementsrechtbank in [Plaats 1] op basis van de door Verzekeraar genoemde referentie van de rijontzegging wees uit dat op 4 november 2010 aan Consument een ontzegging van de rijbevoegdheid voor de duur van vier maanden is opgelegd maar dat dit een verstekveroordeling was. Consument was bij de mondelinge behandeling niet aanwezig. Van de beslissing tot rijontzegging was hij daarom ook niet op de hoogte. De verstekveroordeling is op 25 november 2011 aan Consument betekend. Op dat moment verbleef Consument in een penitentiaire inrichting in [Plaats]. Hij is daar in kennis gesteld van het bestaan van het vonnis van de Rechtbank [Plaats 2] maar niet met de inhoud van het vonnis. Consument heeft, zonder de inhoud van het vonnis te kennen, zekerheidshalve tegen dit vonnis hoger beroep ingesteld. Het Gerechtshof [Plaats 3] heeft bij arrest van 21 maart 2011 vastgesteld dat de beroepstermijn was verlopen waardoor Consument niet-ontvankelijk is verklaard. Consument wist niet wat niet-ontvankelijkheid betekent. Daarna heeft Consument een gratieverzoek ingediend. Dit verzoek werd niet in behandeling genomen omdat het niet compleet was. De zaak is niet inhoudelijk behandeld en Consument heeft de onderliggende stukken, waaronder het proces-verbaal van de zitting van 4 november 2010, nooit ontvangen. Consument wist niet wat (juridische) de gevolgen van de beslissing van het hof inhielden.
- De opgelegde maatregel is niet uitgevoerd, Consument heeft zijn rijbewijs niet hoeven afgeven en van deze ontzegging is per 10 december 2012 geen sprake meer. Consument heeft zijn werk als chauffeur en pakketbezorger gedurende de periode waarin van de rijontzegging sprake zou zijn geweest, gewoon kunnen uitoefenen. Omdat Consument zijn gordel niet vaak om had – als koerier had hij een gordelvrijstelling – en het busje niet direct herkenbaar was als een busje van zijn werkgever, werd hij regelmatig door de politie aangehouden voor een rijbewijscontrole. Bij die aanhoudingen is niet vastgesteld dat zijn rijbewijs is ingevorderd.

Ook heeft Consument in de periode dat zijn rijbewijs kennelijk als ingevorderd stond geregistreerd, zijn rijbewijs verlengd. Consument verkeerde daarom in de veronderstelling dat van een te executeren feit (nog) geen sprake was. Om die reden heeft Consument in het aanvraagformulier vermeld dat geen sprake is geweest van een ontzegging van de rijbevoegdheid. Hieraan doet niet af dat de veronderstelling van Consument rechtens niet juist was. Hij heeft gedwaald omtrent het onherroepelijk zijn van de beslissing maar dit dwalen is ingegeven door de omstandigheden van het geval.

- Consument heeft de juridische betekenis van de procedure en de beslissingen niet begrepen terwijl de feitelijke gang van zaken overeenkomt met de veronderstelling van Consument dat zijn rijbewijs niet ingevorderd is geweest. Bij het invullen van de vragenlijst heeft Consument dus niet het opzet gehad de vragen onjuist te beantwoorden met het doel Verzekeraar te misleiden. Dit heeft Verzekeraar overigens ook niet gesteld.
- De registratie van de persoonsgegevens is dus onterecht en heeft voor Consument ook grote gevolgen. Consument heeft zijn auto niet kunnen verzekeren en kan nog slechts tegen een hogere premie een autoverzekering sluiten.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Consument heeft de onder 2.1 genoemde vragen in het vragenformulier met 'nee' beantwoord. Consument had de veroordeling tot ontzegging van de rijbevoegdheid moeten melden. Hiervan was hij in ieder geval op 25 november 2011 op de hoogte. De omstandigheid dat het vonnis niet was geëxecuteerd en het rijbewijs niet daadwerkelijk is ingevorderd brengt niet mee dat Consument hiervan geen melding had moeten maken.
- De vraag is duidelijk en het is evident dat deze informatie voor een motorrijtuigenverzekeraar van belang is voor beoordeling van de aanvraag. Consument mag geacht worden bekend te zijn met de veroordeling van 4 november 2010 en dit volgt ook uit de door Consument weergegeven gang van zaken. Bij het instellen van het hoger beroep wist Consument dat hem een rijontzegging was opgelegd en wist ook dat het beroep tegen de ontzegging niet-ontvankelijk was. Hij heeft immers een gratieverzoek ingediend. Omdat Consument ondanks deze wetenschap belangrijke informatie niet heeft meegedeeld bestond voor Verzekeraar aanleiding voor registratie van de persoonsgegevens.
- De omstandigheid dat de rijontzegging niet is uitgevoerd brengt niet mee dat Consument niet met de ontzegging bekend was en hij dit niet had hoeven te melden.
- Consument heeft voorts bij aanvraag van de verzekering niet gemeld dat hij in een penitentiaire inrichting verbleef. Het heeft er alle schijn van dat Consument ook daardoor zijn mededelingsplicht heeft geschonden.
- De registratie voldoet aan de vereisten die het Protocol daaraan stelt. Verzekeraar heeft bij de registratie de belangen van Consument meegewogen. De omstandigheid dat Consument niet heeft voldaan aan zijn mededelingsplicht heeft geleid tot een registratie in het EVR voor de duur van twee jaar. De gegevens zijn voor een duur van acht jaar, in overeenstemming met de maximale termijn genoemd in artikel 4.3.1 van het Protocol en het doel van het register, opgenomen in het Incidentenregister.

4. Beoordeling

- 4.1 Aan de orde zijn de vragen of Consument zijn mededelingsplicht heeft geschonden met het opzet Verzekeraar te misleiden en of Verzekeraar dientengevolge mocht overgaan tot het registreren van de persoonsgegevens van Consument.

Precontractuele mededelingsplicht

- 4.2 Ingevolge artikel 7:928 lid 1 Burgerlijk Wetboek (BW) is de verzekeringnemer verplicht om vóór het sluiten van de overeenkomst aan de verzekeraar alle feiten mee te delen die hij kent of behoort te kennen en waarvan hij weet of behoort te begrijpen dat de beslissing van de verzekeraar of, en zo ja, onder welke voorwaarden, hij de verzekering zal willen sluiten hiervan afhangt of kan afhangen. Indien een verzekering wordt gesloten op de grondslag van een door de verzekeraar opgestelde vragenlijst, geeft de verzekeraar daarmee te kennen dat de gestelde vragen feiten betreffen waarvan de verzekeringnemer moet begrijpen dat daarvan de beslissing van de verzekeraar of en zo ja op welke voorwaarden hij de verzekering wil sluiten, afhangt of zou kunnen afhangen. Een niet juiste invulling van de vragenlijst kan er dan ook toe leiden dat de verzekeraar de verzekering opzegt, overeenkomstig artikel 7:929 lid 2 BW, of zich er in een later stadium bij de vraag of er recht op uitkering bestaat, op beroept dat hij – indien hij tijdig op de hoogte was gesteld van de juiste stand van zaken – de verzekering niet of niet onder dezelfde condities zou zijn aangegaan, een en ander overeenkomstig het bepaalde in artikel 7:930 lid 3 en 4 BW. Voor beide vragen geldt als uitgangspunt een toetsing aan het (acceptatie)beleid van een redelijk handelend verzekeraar. Dit betekent dat indien het acceptatiebeleid van een individuele verzekeraar niet voldoet aan deze maatstaf, de betreffende verzekeraar zich niet aan de uitkering kan onttrekken tenzij hij zijn afwijkende acceptatiebeleid voor het sluiten van de verzekering aan de verzekeringnemer kenbaar heeft gemaakt. Vgl. Parl. Gesch titel 7.17 BW, Deventer: Kluwer 2007, p. 39, HR 19 mei 1978, NJ 1978, 607 en Hof Den Bosch 24 maart 2015, ECLI:NL:GHSHE:2015:1073.

- 4.3 De Commissie beoordeelt in de eerste plaats of Consument bij het aangaan van de verzekering zijn mededelingsplicht is nagekomen. Tussen partijen staat niet ter discussie dat Consument in de acht jaar voorafgaand aan het aanvragen van de verzekering een ontzegging van de rijbevoegdheid is opgelegd. Deze rijontzegging is een feit dat Consument kende of tenminste behoorde te kennen. Evenmin is in geschil dat Verzekeraar de aanvraag niet zou hebben geaccepteerd indien de vraag naar waarheid was beantwoord. Omdat Verzekeraar gebruik heeft gemaakt van een vragenlijst heeft hij daarmee ook te kennen gegeven dat een ontzegging van de rijbevoegdheid voor de beslissing over de aanvraag van belang was. De Commissie oordeelt dat Consument zijn mededelingsplicht niet is nagekomen. Consument had de slotvraag naar de ontzegging van de rijbevoegdheid met 'ja' dienen te beantwoorden.

Opzet tot misleiding en de registratie van de persoonsgegevens

- 4.4 Verzekeraar stelt dat Consument zijn mededelingsplicht niet is nagekomen met het opzet Verzekeraar te misleiden en heeft de persoonsgegevens van Consument daarom geregistreerd in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR. Deze registers maken onderdeel uit van het externe waarschuwingssysteem van financiële instellingen.

De registratie in het EVR is geplaatst voor een duur van twee jaar, de registratie in het Incidentenregister voor de duur van acht jaar.

- 4.5 Registratie in het EVR kan mogelijk verstrekkende gevolgen voor de betrokkene hebben. Daarom moeten hoge eisen worden gesteld aan de gronden van Verzekeraar voor opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR. De vereisten voor opname zijn opgenomen in artikel 5.2.1 van het Protocol. De in artikel 5.2.1 sub a en b genoemde vereisten houden in dat in voldoende mate moet vaststaan dat de gedraging van de betreffende persoon een bedreiging voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector vormt. Dit houdt in dat de gestelde feiten op grond waarvan de gegevens zijn geregistreerd, een gegronde verdenking van fraude moeten vormen ('opzet te misleiden'). Vgl. Hof Amsterdam 30 november 2010, ECLI:NL:GHAMS:2010:BO7581, r.o. 3.5 en GC Kifid 5 juli 2016, 2016-302 onder 4.6 en de daar genoemde uitspraken.
- 4.6 Consument stelt dat hij de vraag naar de ontzegging van zijn rijbevoegdheid niet met het opzet Verzekeraar te misleiden onjuist heeft beantwoord en hij heeft ter zitting in aanvulling op de schriftelijke stukken een nadere toelichting gegeven op de feiten en omstandigheden rondom de rijontzegging.
- 4.7 De Commissie oordeelt als volgt. Het ligt op de weg van Verzekeraar te stellen en zo nodig ook te bewijzen dat Consument het opzet heeft gehad Verzekeraar te misleiden en daarmee sprake is van een gegronde verdenking van fraude. Verzekeraar heeft op basis van de door Consument ingestelde juridische acties, het instellen van hoger beroep en indienen van het gratieverzoek, het standpunt ingenomen dat Consument wist dat hem de rijbevoegdheid was ontzegd en dat hij Verzekeraar opzettelijk heeft misleid. Consument heeft een uitgebreide toelichting gegeven op de gang van zaken. Hij heeft onder meer aangevoerd dat hij inhoudelijk niet wist waar de procedure over ging omdat hij door omstandigheden de stukken nooit heeft ingezien en dat de opgelegde maatregel kennelijk niet is uitgevoerd. Ter onderbouwing stelt Consument dat hij gedurende de periode van de rijontzegging zijn rijbewijs niet heeft hoeven inleveren, dat hij voor zijn werk gebruik heeft gemaakt van een auto, dat hij meerdere keren is aangehouden in de genoemde periode en dat ook bij die gelegenheid kennelijk niet is vastgesteld dat hem de rijbevoegdheid was ontzegd. De Commissie acht deze verklaring van Consument waarom hij niet het doel had Verzekeraar te misleiden plausibel. Onder die omstandigheid lag het op de weg van Verzekeraar om te bewijzen dat Consument de vraag naar de ontzegging van de rijbevoegdheid opzettelijk onjuist heeft beantwoord. Dit heeft Verzekeraar niet gedaan. Hij heeft de stellingen van Consument niet weersproken. Dit brengt mee dat niet is komen vast te staan dat Consument heeft gehandeld met het opzet Verzekeraar te misleiden. Aan de vereisten voor registratie in het EVR is daarom niet voldaan zodat de registratie moet worden doorgehaald.
- 4.8 Verzekeraar heeft voorts aangevoerd dat het er alle schijn van heeft dat Consument zijn mededelingsplicht ook heeft geschonden doordat hij niet heeft vermeld dat hij in een penitentiaire inrichting heeft gezeten. De Commissie stelt vast dat Verzekeraar niet heeft aangevoerd dat Consument de vraag naar het strafrechtelijk verleden opzettelijk niet juist heeft beantwoord en is overigens van oordeel dat Verzekeraar dit standpunt niet heeft onderbouwd.

Deze stelling van Verzekeraar kan daarom niet leiden tot een ander oordeel over de vraag of Consument Verzekeraar opzettelijk heeft misleid.

- 4.9 Daarmee is de vraag aan de orde of de Incidentenregistratie wel mag worden gehandhaafd. Het Incidentenregister heeft een beperkte externe werking. Vgl. Geschillencommissie Kifid 2016-196 onder 4.5, Geschillencommissie Kifid 2016-329 onder 5.5 e.v. en Rb. Midden-Nederland 11 januari 2017, ECLI:NL:RBMNE:2017:49, r.o. 4. In de 'Handreiking ten behoeve van toepassing van interne en externe waarschuwingssystemen conform de bindende zelfregulering voor verzekeraars' van het Verbond van Verzekeraars, p. 20, staat dat de ernst van de zaak (de mogelijkheid van) het delen van incidenteninformatie met andere instellingen moet rechtvaardigen. Voorvallen waarbij niet genoeg bewijs voor aantoonbare fraude voor handen is, dienen immers niet al te lichtzinnig buiten de muren van een verzekeraar bekend te worden. Gelet op de kennelijke bedoeling van het PIFI zoals die uit de Handreiking blijkt en de verstreckende consequenties voor de betrokkenen van registratie van diens persoonsgegevens in een register met externe werking (het Incidentenregister), is de Commissie van oordeel dat een incidentenregistratie na afronding van het onderzoek naar dit Incident alleen dan gehandhaafd kan blijven wanneer uit dit onderzoek is gebleken dat voldoende bewijs bestaat om fraude aan te tonen. Dit brengt mee dat voor handhaving van de registratie in het Incidentenregister is vereist dat in voldoende mate vaststaat dat de door Verzekeraar gestelde feiten die de registratie dragen een gegronde verdenking van fraude (opzet te misleiden) vormen. Verzekeraar moet dus kunnen aantonen dat voldaan is aan de vereisten van artikel 5.2.1 sub a en b van het Protocol. Vgl. Geschillencommissie Kifid 2016-069. Indien niet is gebleken van een gegronde verdenking van fraude, kan zonder nadere toelichting en onderbouwing niet worden aangenomen dat het doel van het Incidentenregister met handhaving van registratie nog is gediend. Vgl. Geschillencommissie Kifid 2016-329.
- 4.10 Nu uit het geheel van feiten en omstandigheden niet de conclusie kan volgen dat sprake is van een gegronde verdenking van fraude en Verzekeraar niet heeft gesteld en bewezen dat het doel van het Incidentenregister is gediend bij handhaving van de registratie, dient Verzekeraar de registratie in het Incidentenregister eveneens door te halen. Vgl. Geschillencommissie Kifid 2016-329 en 2017-217.
- 4.11 Op grond van artikel 4.2.3 van het Protocol worden de gegevens in het Incidentenregister uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte coördinatiefuncties van het Verbond van Verzekeraars, te weten het fraudeloket. Dit is het Centrum Bestrijding Verzekeringsschadelijke. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen dient Verzekeraar de melding van de incidentenregistratie aan het CBV in te trekken.
- Slotsom*
- 4.12 Het bovenstaande leidt tot de slotsom dat Verzekeraar de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR dient door te halen met terugwerkende kracht tot de datum van de registratie en de melding van de incidentenregistratie aan het CBV moet intrekken.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat Verzekeraar binnen twee weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR met terugwerkende kracht tot de datum van de registratie doorhaalt, en de melding van de incidentenregistratie aan het CBV intrekt, en daarvan een schriftelijke bevestiging stuurt aan Consument.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 46 van het Reglement.